

Kini kujdes veshjen (4:17–24)

Cdo vit revista «*People Weekly*», në SHBA, boton një listë të njerëzve të dëgjuar të zgjedhur si «njerëzit e veshur më mirë» apo si «njerëzit e veshur më keq». Njerëzit që ndjekin modën e lexojnë këtë listë për të parë se kush vishet «sipas» modës dhe kush vishet «jashtë» modës.

A e dini se Perëndia interesohet për veshjen tuaj? Po, është e vërtetë. Nëse vishni ose jo pantallona apo këpucë të modës pak i intereson Atij. Perëndia shikon për një lloj tjetër veshjeje, veshjen shpirtërore që vesh secili prej nesh.

Pali e shpjegoi këtë lloj veshje. Ai përshkroi se çfarë duhet të veshim dhe çfarë duhet të zhveshim ne si kristianë:

Këtë, pra, po dëshmoj në Zotin: të mos ecni më si po ecin ende johebrenjtë e tjerë, në kotësinë e mendjes së tyre, të errësuar në mendje, të shkëputur nga jeta e Perëndisë, për shkak të padijes që është në ta dhe ngurtësimi të zemrës së tyre. Ata, duke u bërë të pandjeshëm, e dhanë veten në shturje, duke kryer çdo papastërti me lakmi të pangopur. Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin, në qoftë se e keni dëgjuar atë dhe keni qenë të mësuar në të sipas së vërtetës që është në Jezusin, që të zhvisheni, për sa i takon sjelljes së mëparshme, nga njeriu i vjetër që korruptohet me anë të lakmive të gënjeshtres, dhe të përtëriteni në frymën e mendjes suaj dhe të visheni me njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës (4:17–24).

Kjo është e vërteta themelore: *kristianët duhet të «vishen» me një mënyrë tërësisht të re jetese, ata duhet të jetojnë sipas shembullit të Krishtit.*

VESHJA E VJETËR

Në vitet '60 Josef Fleçer botoi një libër të titulluar «*Varësia e etikës nga situata*». Sipas tij, çfarë është e gabuar për mua mund të jetë e mirë për dikë tjetër dhe kjo, gjithmonë sipas tij, është e drejtë. Fleçeri mendonte se e drejta nuk është gjithmonë e drejtë dhe e gabuara nuk është gjithmonë e gabuar. Ai sugjeroi se etika varet nga situata: Një veprim mund të jetë i drejtë një ditë dhe i gabuar ditën tjetër dhe anasjelltas.

Tani, më pak se 40 vjet pas botimit, etika e propaganduar nga Fleçeri duket se po udhëheq shoqërinë. Vetëm një brez më parë, njerëzit kishin besime mbi moralin të bazuara mbi absolutet: Pak njerëz e vinin në dyshim se virgjëria deri ditën e martesës ishte e drejtë; se homoseksualiteti është një mënyrë e ndyrë jetese; apo se nuk është kurrë e drejtë të gënjesht, të vjedhësh, të shikosh pornografi apo të kryesh tradhti bashkëshortore. Shoqëria sot nuk u përmbahet më këtyre pikpamjeve.

Fjalët e Palit tingëllojnë tamam sikur po u shkruan kristianëve në shoqërinë tonë. Ai tha: «Këtë, pra, po dëshmoj në Zotin: të mos ecni më si po ecin ende johebrenjtë e tjerë,...» (4:17).

Ç' do të thotë të jetosh ashtu si jeton bota? Pali e përshkroi atë si një lloj marshimi drejt vdekjes, ku çdo hap të çon gjithnjë e më afër shkatërrimit të përjetshëm.

Hapi i parë është *kokëfortësia*. Ata që përbuzin stilin e jetës së perëndishme janë «të errësuar në

mendje, të shkëputur nga jeta e Perëndisë, për shkak të padijes që është në ta dhe ngurtësimit të zemrës së tyre» (4:18). Zemrat mund të ashpërsohen apo ngurtësohen. Fjala «ngurtësim», e përdorur në vargun 18, mund të krahasohet me kockën e re, që formohet midis dy pjesëve të thyera të një kocke, ndërsa ajo ngjitet. Kjo kockë e re, në të vërtetë, bëhet më e fortë se vetë kocka. Mëkati ka të njëjtin efekt gradual ngurtësues në zemrën e një njeriu.

Kur isha në shkollë të mesme, një shok i lagjes mori nga shtëpia një revistë pornografike të të atit. Unë dhe ai gjetëm një vend të fshehtë dhe pamë çdo faqe të saj. E dinim se po bënim gabim. Nuk donim që njerëzit të merrnin vesh se çfarë po bënim, kështu që u fshehëm. Atë ditë zemra ime filloi të ngurtësohej. Pas pak vitesh unë fillova të blija vetë revista të tilla. Fuqia e mëkatit po vepronte mbi mua. Për sa kohë i themi «po» mëkatit, ai vepron si një etje që nuk mund të shuhet. Mund t'ju them se vetëm Jezusi mund të na çlirojë dhe të na i zbusë zemrat përsëri.

Hapi i dytë është *errësira*. Ata që përbuzin stilin e jetës së perëndishme janë të «errësuar në mendje» (4:18). Kam inat të pengohem në errësi. Po ju? Po të ecësh qorrazi në errësi, mund të vritesh. Mëkati na e bën këtë. Na e bën jetën të errët. Në errësi nuk mund ta shikojmë rrugën ku ecim. Për shembull, ai e bën një drogmen të rrezikojë jetën për një moment të vogël «kënaqësie» që ofron kokaina. Vetëm një mendje e errësuar do të rrezikonte çdo gjë për një moment kënaqësie të rreme që zgjat vetëm pakëz. Mëkati nuk na lejon të mendojmë me qartësi.

Hapi i tretë është *gjykimi*. Mëkati e ndan një njeri «nga jeta e Perëndisë» (4:18). Mëkati na bën që t'i humbasim lidhjet me Perëndinë, kështu që gjykimet tona nuk janë më të bazuara në standartet e Perëndisë. Alkooli, bixhozi, pornografia, droga dhe seksualiteti pa mend kanë këtë efekt.

Hapi i katërt në këtë marshim drejt vdekjes është *kokëkrisja* (papjekuria). Lidhur me njerëzit që nuk jetojnë një jetë të perëndishme, Pali tha: «Ata, duke u bërë të pandjeshëm, e dhanë veten në shthurje, duke kryer çdo papastërti me lakmi të pangopur» (4:19). Kur e lexoj këtë varg, mendoj për potencialin që ekziston në secilin prej nesh për t'u bërë i pandjeshëm dhe i papastër. Në asnjërin prej nesh nuk mungon mundësia që të zhvillohet një lakmi e pangopshme për diçka dhe të humbasim kontrollin e jetës sonë.

Grekët e lashtë kishin një histori për një djalë nga Sparta që vodhi një dhelprë dhe pastaj takoi rastësisht të zotin e saj. Për të fshehur atë që kishte bërë, djali e fshehu dhelprën poshtë rrobave të tij dhe qëndroi i qetë. Ai nuk lëvizi as qerpikun, kur dhelpra e frikësuar u kap fort me thonj duke i çarë barkun. Edhe pse kjo i kushtoi një vdekje të dhimbshme, djali nuk rrëfeu se kishte bërë gabim.

Mëkati mund ta bëjë këtë. Ai i fut njerëzit në kurth deri sa ata preferojnë më mirë të durojnë të gjitha llojet e vuajtjeve se sa të pranojnë se «stili i jetës» së tyre është, në të vërtetë, rruga drejt vdekjes.

VESHJA E RE

Mëkati na bën të marshojmë drejt vdekjes, por Jezusi mund ta ndryshojë drejtimin e marshimit tonë. Lidhur me jetën e vjetër, Pali tha: «Por ju nuk e keni njohur kështu Krishtin» (4:20). Në qoftë se e njohim Krishtin, kjo na bën të ndryshojmë mënyrën si jetojmë.

Pali e krahasoi të qenët ndjekës i Krishtit me të ndryshuarit e veshjes. Ai shkroi: «...që të zhvisheni, për sa i takon sjelljes së mëparshme, nga njeriu i vjetër që korruptohet me anë të lakmive të gënjeshtres» (4:22). Të qenët në Krisht është si të zhveshësh rrobat e vjetra e të pista, t'i mbyllësh në një thes dhe t'i hedhësh poshtë, për të mos i veshur më kurrë. Në Krishtin, e bëjmë këtë me jetën e vjetër.

Pastaj Pali shtoi: «...dhe të përtëriteni në frymën e mendjes suaj» (4:23). Fjala «përtëritem» do të thotë të bëhesh i ri përsëri, të rinohesh, përjetë i ri dhe përjetë i pastër.

Vargu 24 përbën hapin pasardhës: Bibla thotë se duhet të «vishemi me njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës.» Me fjalë të tjera, Jezusi na thërret që të veshim jetën e Tij.

KONKLUZION

Cilët janë hapat që na ndihmojnë për të veshur jetën e re të Krishtit?

Merrni një vendim. Çdo ditë përballoheni me zgjedhje të ndryshme morale. Ajo që vendosni në çdo moment ndikohet në mënyrë të konsiderueshme nga vendimi që keni marrë lidhur me atë se çfarë lloj njeriu doni të jeni. Merrni vendimin të jeni si Krishti.

Fillojeni ditën në drejtimin e duhur. Fillojeni

ditën me një lutje drejtuar Perëndisë. Shpenzoni pak çaste duke lexuar fjalën e Perëndisë dhe përcaktoni drejtimin e ditës.

Caktoni kufirin dhe as mos iu afroni atij. Shumica e kristianëve duan të jenë të fortë. Problemi është se të gjithë kemi dobësi. Duhet të dimë se cilat janë dobësitë tona, të caktojmë një kufi për të na ndarë prej tyre dhe të mos e kalojmë këtë kufi. Në cilën fushë të jetës keni më shumë dobësi? Çfarë mëkatesh bëni më shpesh? Ku është pika juaj më e dobët në të cilën Satani mund «t'ju hedhë grepat»? Mësoni të caktoni kufirin dhe mos e kaloni atë.

Ruani zemrën tuaj. Nuk mund t'u shërbeni dy zotërinjve. Në qoftë se doni që Jezusi të jetë Zoti juaj, duhet të eliminoni nga jeta disa ide e veprimtari që bëni.

Ruani mendjen tuaj. Në të vërtetë, ajo që i vini vetes si qëllim, do të jetë edhe rezultati i betejës suaj.

Ruani sytë tuaj. Te Zanafilla 39 Jozefi tregoi se e dinte që dikush nuk mund të «luajë me zjarrin e të mos digjet». Mbreti David e harroi këtë fakt dhe nuk i ruajti sytë. «Sy i vogël ki kujdes çfarë shikon» është më shumë se vargu i një kënge për fëmijë.

Ruani çdo pjesë të jetës suaj. Çdo mendim apo

veprim që e dini se mund të mos jetë i mirë për ju, është i mjaftueshëm për të dëmtuar jetën tuaj shpirtërore. Pushoni së justifikuari vendimet dhe mendimet tuaja me shprehje të tilla si: «Mund ta rregulloj», «Nuk është dhe aq keq» apo «Bibla nuk ka udhëzime të qarta lidhur me këtë». Kontrolloni edhe mendimet e veprimet më të vogla.

Perëndia kujdeset për veshjen tuaj shpirtërore. Ndërsa mendoni për veshjen tuaj, vlerësoni veten me këtë test të vogël. Përdorni vlerësime nga 1 te 10, ku 1 është «Nuk jam fare dakord» dhe 10 është «Jam plotësisht dakord».

_____ «Kam veshur njeriun e ri në Krisht.»

_____ «Nuk po shkoj andej nga shkon bota.»

_____ «I kontrolloj mirë mendimet.»

_____ «Nuk lejoj që sytë e mi të shikojnë gjëra që nuk duhet t'i shikojnë.»

_____ «Krishti është i kënaqur me pastërtinë time.»

_____ «E di ku është kufiri për mua dhe i qëndroj larg të keqes dhe mëkatit.»

_____ «Jam i kujdesshëm lidhur me atë që zgjedh për t'u zbavitur.»

Pasi ta keni bërë këtë test të vogël për shqyrtimin e vetes, drejtojuni Perëndisë me një lutje. Bëni rrëfimet apo premtimet e duhura. Lutuni që Ai t'ju japë fuqinë e Tij për të veshur njeriun e ri në Krisht.

Autor: *Rusty Peterman*
Marrë nga seria: "Efesianëve"
© 2003 E VERTETA PER SOT
Të gjitha të drejtat të rezervuara